

רבינו יוסף קארו

רבינו משה אישלים

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורת חיים היומי
 לימוד שולחן ערוך אורת חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
יעקב משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת
 איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?
כל השונה
 - הלכות -
 - בכל יום -
 מובטח לו שהוא
 בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידועת התורה.
 נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהדונה"י
 על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות ראש השנה

סימן תקפא – דיני ימי תחנונים וערב ראש השנה. ובו ד' סעיפים

א. נוהגים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מראש חדש אלול ואילך עד יום הכפורים. הגה: ומנהג בני אשכנז אינו כן אלא מראש חדש ואילך מתחילין לתקוע אחר התפלה שחרית ויש מקומות שתוקעין גם כן ערבית ועומדים באשמורת לומר סליחות ביום א' שלפני ראש השנה ואם חל ראש השנה שני [או] שלישי אז מתחילין מיום ראשון שבוע שלפניו (מנהגים). ואבל אסור לצאת מביתו כדי ליכנס לבית הכנסת לשמוע הסליחות מלבד בערב ראש השנה שמרבים סליחות יכול האבל ליכנס לבית הכנסת (פסקי מהר"א סימן קל"ד). וידקדקו לחזור אחר שליח צבור היותר הגון והיותר גדול בתורה ובמעשים שאפשר למצוא שיתפלל סליחות וימים נוראים ושיהא בן שלשים שנים גם שיהא נשוי (כל זו). מיהו כל ישראל כשרים הם רק שיהיה מרוצה לקהל אבל אם מתפלל בחזקה אין עונין אחריו אמן וכן צריך שיוציא כל אדם בתפלתו ואם יהיה לו שונא ומכוין שלא להוציאו גם אוהביו אינם יוצאים בתפלתו (הגהות מנהגים ישנים). ויש מקומות נוהגים שהמתפלל סליחות מתפלל כל היום (כל זו):

ב. נוהגין להתענות ערב ראש השנה. הגה: והמדקקים נהגו שכל אחד מתענה י' ימים (מדכ"י סוף פרק קמ"א דלאש השנה ויש יומא) וכן נכון לעשות וכל אלו התעניות אין צריכין להשלים ואין קורין בהם ויחל אפילו ערב ראש השנה ועיין לקמן סימן תרס"ב סעיף ב' ואם חל ברית מילה בערב ראש השנה יכולים לאכול (צ"ט יוסף צ"ט משנה אשכנזית). ורבים נוהגין לאכול בערב ראש השנה קודם עלות השחר (מהרי"ל) משום דרכי האמורי שהיו נוהגים להתענות בערב חגיגה ויכולין לאכול בלא תנאי אחר שכן נהגו (דברי עשמו):

ג. אין נופלים על פניהם בערב ראש השנה בתפלה אף על פי שנופלים על פניהם באשמורת בסליחות. ואין תוקעין בערב ראש השנה (מנהגים):

ד. מכבסין ומספרין בערב ראש השנה. (ויש נוהגין לטבול בערב ראש השנה משום בערב ראש השנה משום קרי) (כל זו). ויש מקומות נוהגין לילך על הקברות ולהרבות שם בתחינות (מהרי"ל) ונותנים שם צדקה לעניים (כל זו):

סימן תקפב – סדר תפלת עשרת ימי תשובה וראש השנה. ובו ט' סעיפים

א. בעשרת ימי תשובה אומר המלך הקדוש המלך המשפט ואם טעה או שהוא מסופק אם הוא בהמלך הקדוש חוזר לראש ואם הוא בהמלך המשפט אם נזכר קודם שעקר רגליו חוזר לברכת השיבה ואומר משם ואילך על הסדר ואם לא נזכר עד שעקר רגליו (עיין לעיל סוף סימן קי"ז) חוזר לראש (ועיין לעיל סימן קי"ח):

ב. אם אמר האל הקדוש ותוך כדי דיבור נזכר ואמר המלך הקדוש אינו צריך לחזור וכן הדין בהמלך המשפט:

ג. בשבת בנתיים ערבית יאמר בברכת מעין שבע המלך הקדוש. הגה: והוא הדין אם חל ראש השנה בשבת וחותרם בשל שבת לבד וכן כשחל יום כפור בשבת (מהרי"ל ומנהגים):

ד. יש נוהגים להתפלל בראש השנה ויום הכיפורים בכריעה וצריכין הם לזקוף בסוף הברכות:

ה. אם לא אמר זכרנו ומי כמוך אין מחזירין אותו. הגה: ואפילו לא עקר רגליו עדיין רק שסיים אותה ברכה (מנומת הש"ן). והוא הדין אם לא אמר וכתוב ובספר נמי דינא הכי (טור):

ו. אומר בתפלה ותתן לנו את יום הזכרון הזה ואינו מזכיר ראש חודש:

ז. אם חל בחול אומר יום תרועה מקרא קודש ואם חל בשבת אומר זכרון תרועה:

סיבדנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובה
 תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי
 מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.